

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Warszawa, 23 marca 2021 r.

L.dz. 242/KRIA/2021/w

Pani
Anita Kukawska
Dyrektor Departamentu Architektury,
Budownictwa i Geodezji
Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii

Szanowna Pani Dyrektor

W związku z licznymi sygnałami dotyczącymi problemów interpretacyjnych związanych z rozumieniem zapisów rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, zwracamy się z prośbą o wyjaśnienia i ustosunkowanie się do przedstawionego w niniejszym piśmie stanowiska w zakresie stosowania w praktyce wymogów ww. rozporządzenia, jak i ustawy Prawo budowlane.

Zmiany dotyczące zakresu i formy opracowywania projektów budowlanych jakie niosła nowelizacja ustawy prawo budowlane były oczekiwane i popierane przez środowisko architektów, ale również i inwestorów oczekujących ułatwień i uproszczeń szeroko rozumianych procedur w procesie inwestycyjnym. Nowy podział projektu, polegający na ograniczeniu niepotrzebnych obciążeń oraz unormowaniu prawidłowego, niezbędnego zakresu projektu budowlanego podlegającego zatwierdzeniu, jawi się jednocześnie jako szansa na upowszechnienie jednolitej w całym kraju interpretacji stosowania przepisów „nowego” rozporządzenia dotyczącego zakresu i formy projektu budowlanego.

Niestety do Izby Architektów RP napływają niepokojące informacje o powtarzających się żądaniach organów administracji architektoniczno-budowlanej, prowadzących postępowania w sprawie zatwierdzenia projektów i wydania pozwolenia na budowę, idących wbrew pozytywnym zmianom jakie miała przynieść nowelizacja prawa budowlanego i wydanie nowego rozporządzenia o zakresie i formie projektu.

Podstawą zmian w zakresie projektu budowlanego miał być podział tego projektu na część zawierającą informacje niezbędne do zatwierdzenia i sprawdzenia co do zgodności z przepisami prawa miejscowego oraz część służącą do przedstawienia rozwiązań technicznych, niewymagających zatwierdzenia, przekazywanych na budowę przed rozpoczęciem realizacji inwestycji. Ta główna idea zmian w przygotowaniu dokumentacji projektowej niestety jest niweczona przez interpretacje organów, żądające poprzez postanowienia o usunięciu nieprawidłowości w projektach zagospodarowania działki lub terenu oraz w projektach architektoniczno-budowlanych - przedstawienia rozwiązań instalacyjnych oraz udziału w PZT i PAB osób posiadających odpowiednie uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie konstrukcji i instalacji.

Okazuje się, że główną z przyczyn żądania przez organy uzupełnienia projektów PZT i PAB

o rozwiązania techniczne instalacyjne jest wciąż powtarzający się problem z błędnym rozumieniem art. 33 ust. 1 prawa budowlanego „1. Pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego. W przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu **obiektów, mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem...**”

Niektóre organy aa-b pomimo linii orzecniczej sądów administracyjnych i wyjaśnień zawartych w piśmie Ministra Rozwoju z dn. 27 lipca 2020 r. znak sprawy: DAB-II.710.170.2020 nadal stoją na stanowisku, że obiekt nie może samodzielnie funkcjonować bez instalacji i przyłączy i w związku z tym pozwolenie na budowę może zostać jedynie wydane na zamierzenie budowlane obejmujące oprócz budynku również instalacje i przyłącza.

Rozważenie tego zagadnienia sprowadza się do przyjęcia odpowiedniej wykładni czym jest zamierzenie budowlane, na jaki zakres inwestycji należy uzyskać pozwolenie na budowę i w konsekwencji co przedstawia się w projektach podlegających zatwierdzeniu. W związku z tym należy stwierdzić, że choć ustawa nie definiuje wprost czym jest zamierzenie budowlane, jednak w art. 33 ust. 1, (w którym mowa właśnie o zamierzeniu budowlanym), wskazuje przypadki jak postępować, gdy to zamierzenie składa się więcej niż z jednego **obiektem**... . Z tego zapisu można wnioskować, że zamierzenie dotyczy **obiektów budowlanych**. Potwierdza to również art. 32 ust. 1, gdzie już wyraźnie wskazano, iż „Decyzja o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę **obiektem budowlanego** może być wydana po...” . Skoro więc decyzję o pozwoleniu na budowę wydaje się na obiekt budowlany (pojedynczy lub obiekty budowlane wchodzące w skład zamierzenia budowlanego) zamierzenie powinno obejmować jedynie obiekty budowlane. Nie jest więc zasadne wymienianie we wniosku o pozwolenie na budowę szczegółowo wymienionych instalacji lub całej infrastruktury tym bardziej, że z art. 3 pkt. 1 Pb wynika, że m.in. **obiektem budowlanym** jest **budynek...**, **wraz z instalacjami** zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem... , co oznacza, że instalacje będąc nierozdzielnie związane z budynkiem tworzą dopiero z nim łącznie obiekt budowlany, ale same w sobie nie są odrębnymi obiektami budowlanymi.

Zgodnie z rozdziałem 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dn. 11 września 2021 r. (Dz.U. 2021 poz. 1609) w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, na etapie dokumentacji składanej wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę, czyli w projektach PZT i PAB podlegających zatwierdzeniu, nie zamieszcza się projektów rozwiązań technicznych (instalacji wewnętrznych), a organy aa-b nie mają możliwości ani weryfikować, ani też zatwierdzać projektów tych instalacji. Zgodnie z rozdziałem 4 ww. rozporządzenia, rozwiązania projektowe instalacji są zamieszczane w projekcie technicznym, niepodlegającym zatwierdzeniu.

Przedstawione powyżej argumenty jednoznacznie wskazują na brak obowiązku zamieszczania rozwiązań instalacyjnych w PZT i PAB a co za tym idzie brak obowiązku udziału w tych projektach osób posiadających odpowiednie uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie konstrukcji i instalacji.

Co prawda w rysunkowej części PZT należy określić:

pkt 11) układ sieci i urządzeń uzbrojenia terenu, przedstawiony z przyłączami do odpowiednich sieci zewnętrznych i wewnętrznych oraz urządzeń budowlanych, w tym: wodociągowych, ujęć wody ze strefami ochronnymi, cieplnych, gazowych i kanalizacyjnych lub służących do oczyszczania ścieków, oraz określający sposób odprowadzania wód opadowych, z podaniem niezbędnych spadków, przekrojów przewodów oraz charakterystycznych rzędnych, wymiarów i odległości, wraz z usytuowaniem przyłączy, urządzeń i punktów pomiarowych i pkt 12) układ linii lub przewodów elektrycznych i telekomunikacyjnych oraz związanych z nim urządzeń technicznych, przedstawiony w powiązaniu

z sieciami zewnętrznymi, z oznaczeniem miejsca i rzędnych w miarę potrzeby, przyłączenia do sieci zewnętrznych i złączy z instalacją obiektów budowlanych oraz charakterystycznych elementów, punktów pomiarowych, symboli i wymiarów – ale tylko **w przypadku objęcia ich zakresem projektu** (czyli w przypadku objęcia tych elementów zagospodarowania wnioskiem o pozwolenie na budowę ale nie z obowiązku a **z wyboru inwestora**, co jest możliwe w myśl art. 29 ust. 5 Pb). Jest to więc jedyny przypadek gdy w PZT, z powodu objęcia wnioskiem o pozwolenie na budowę, zostaną zamieszczone rozwiązania instalacyjne wymagające opracowania przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie instalacji sanitarnych lub elektrycznych.

Podobnie rzecz ma się z różnymi innym elementami zagospodarowania działki lub terenu, projektowanymi na terenie inwestycji. Jeżeli są to elementy powiązane z budynkiem (służące temu obiektowi) jak dojścia, dojazdy, place pod śmietniki itp. – to kwalifikują się one jako urządzenia budowlane, nie będące odrębnymi obiektami, w związku z tym **nie są wymieniane odrębnie w nazwie zamierzenia budowlanego i we wniosku o pozwolenie na budowę**. Jeżeli jednak wraz z budynkiem projektowana jest np. ściana oporowa, to jako budowla, czyli odrębny obiekt budowlany, wymaga przedstawienia w projekcie oraz uzyskania pozwolenia na budowę i wtedy wchodzi w skład zamierzenia budowlanego pojawiając się w nazwie tego zamierzenia (chyba, że stanowi część budynku – wówczas nie wymaga wyodrębnienia w nazwie zamierzenia). W takim wypadku w PZT i/lub w PAB wymagany jest udział osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie możliwości projektowania takiej budowli.

W związku z powtarzającymi się w uzasadnieniach postanowień żądaniami o uzupełnienie projektów o rozwiązania instalacyjne w oparciu o art. 33 ust 1 Prawa budowlanego ponownie wnioskujemy (nasze pierwsze pismo w tej sprawie znak I.dz.324/KRIA/2020/w jest datowane na dzień 25 czerwca 2020 r.) o zmianę zapisu tego źle interpretowanego artykułu poprzez modyfikację jego zapisu eliminującą problematyczne sformułowania i oddające jego intencję dotyczącą niezależność funkcjonowania obiektu w stosunku do innych obiektów zamierzenia np. w brzmieniu:

„1. Pozwolenie na budowę dotyczy **obektu lub** całego zamierzenia budowlanego. W przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, mogących **samodzielnie** funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, **niezależnie od pozostałych obiektów**. Jeżeli pozwolenie na budowę dotyczy wybranych obiektów lub zespołu obiektów, inwestor jest obowiązany przedstawić projekt zagospodarowania działki lub terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1, dla całego zamierzenia budowlanego”.

Powiązany, lecz nieco innym zagadnieniem w przedmiocie wskazywania rozwiązań instalacyjnych w projekcie PZT jest kwestia zamieszczania w nim wewnętrznych instalacji prowadzonych na zewnątrz obiektu (pomiędzy złączem pomiarowym w ogrodzeniu a ścianą budynku). Są to elementy stanowiące część instalacji wewnętrznych, czyli rozwiązań ściśle technicznych, niewymagających sprawdzenia i zatwierdzenia, dla których rozporządzenie precyzyjnie określa element projektu budowlanego, w którym rozwiązania te winny być zawarte. Tym elementem jest projekt techniczny.

W myśl § 24 pkt. 4: Część rysunkowa projektu technicznego zawiera co najmniej: zasadnicze elementy wyposażenia instalacyjno-budowlanego, umożliwiającego użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem, w tym:

a) instalacje i urządzenia budowlane: wodociągowe, kanalizacyjne, ogrzewcze, wentylacyjne, chłodnicze, klimatyzacyjne i gazowe,

- b) instalacje i urządzenia budowlane: elektroenergetyczne, telekomunikacyjne oraz instalację piorunochronną,
- c) instalacje i urządzenia budowlane ochrony przeciwpożarowej określone w przepisach odrębnych
- **wraz ze sposobem powiązania instalacji obiektu budowlanego bezpośrednio z sieciami (urządzeniami) zewnętrznymi albo z instalacjami zewnętrznymi na zagospodarowywanym terenie** oraz związanymi z nimi urządzeniami technicznymi, uwidocznione na rzutach i przekrojach pionowych obiektu budowlanego, co najmniej w formie odpowiednio opisanych schematów lub przedstawione na odrębnych rysunkach.

Przytoczony przepis rozporządzenia jest jedynym, w którym wyraźnie podano wymóg ukazania powiązania instalacji obiektu z zasilaniem zewnętrznym. Takich wymogów nie zawarto w PZT i jest to zgodne z zasadą by rozwiązania techniczne niepodlegające zatwierdzeniu znajdowały się w całości w projekcie technicznym. Nie ma więc uzasadnienia do wrysowywania części instalacji w PZT podczas gdy pozostała część znajduje się w PT. Dodatkowo warto wspomnieć, że w uzasadnieniu do projektu rozporządzenia wskazano, iż rysunki projektu technicznego to nie te same rysunki, które zawarto w części rysunkowej projektu PZT i PAB, lecz są to rysunki stanowiące rozwinięcie lub **uzupełnienie** rysunków zawartych w tych projektach co oznacza, że w projekcie technicznym można uzupełnić np. rysunek PZT o fragmenty wewnętrznych instalacji obiektu przebiegających od budynku do złączy pomiarowych usytuowanych np. w granicy działki lub terenu inwestycji. Uzupełnienie rysunku PZT o urządzenia budowlane zgodnie z art. 36a ust. 5b pkt 1 nie stanowi istotnego odstępstwa od zatwierdzonego projektu i może być dokonywane zawsze w zależności od potrzeb.

Zagadnienie rozwiązań technicznych w projekcie architektoniczno-budowlanym ogranicza się do części opisowej i są to między innymi: informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem. W tym wypadku należy zwrócić uwagę na to, że wymóg dotyczy jedynie podania **informacji** dotyczących wyposażenia projektowanego obiektu w instalacje i urządzenia techniczne, których rozwiązania projektowe zostaną przedstawione na etapie projektu technicznego. Słowo informacja [z łac. informatio czyli wyobrażenie, wyjaśnienie, zawiadomienie, przedstawienie, wizerunek] niesie ze sobą jednoznaczny przekaz. W rozporządzeniu wyraźnie rozróżniono pojęcia "**informacji** o wyposażeniu technicznym obiektu" w stosunku do "**projektowanych** rozwiązań technicznych".

Informacje jakie należy podać w PAB, są tylko **komunikatem** o zastosowanych w obiekcie instalacjach i urządzeniach ale nie są projektowanymi rozwiązaniami technicznymi, nie służą przedstawianiu rozwiązań technicznych tylko podaniu danych mogących mieć wpływ na weryfikację zgodności projektowanej inwestycji z odpowiednimi przepisami lub wymogami aktów prawa miejscowego. Same informacje opisowe o zawartych rozwiązaniach nie są projektem tych rozwiązań. Podanie informacji, komunikatu o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego zastosowanych w obiekcie jest tylko czynnością techniczną. Nie jest to czynność mieszcząca się w pojęciu projektowania sensu stricto i tym samym wymagająca uprawnień budowlanych do projektowania w specjalności sanitarnej czy elektrycznej. Brak jest więc podstaw do żądania aby powyższą informację mógł sporządzić wyłącznie projektant branżowy, a co za tym idzie brak zobowiązania do zamieszczenia na stronie tytułowej imienia, nazwiska, specjalności, numeru posiadanych uprawnień budowlanych, daty opracowania oraz podpisu projektantów branżowych. Analogicznie rzecz ma się z informacją o sposobie posadowienia obiektu budowlanego. Jest to tylko informacja o założonym sposobie posadowienia obiektu, która w mniejszym lub większym stopniu, w zależności od kategorii tego obiektu, w tym jego kategorii geotechnicznej, wynika z założeń przyjętych lub uzgodnionych z projektantem konstrukcji. Nie jest to jednak projektowane rozwiązanie techniczne

posadowienia obiektu, a jedynie informacja o tym posadowieniu, zapisana w opisie technicznym do projektu architektoniczno-budowlanego. Zasadnicze rozwiązanie techniczne, dotyczące posadowienia znajduje się bowiem w projekcie technicznym, opracowanym przez odpowiednio uprawnioną osobę, która bierze odpowiedzialność za projektowane rozwiązania potwierdzając to swoim podpisem (na stronie tytułowej i metrykach rysunków zamieszczonych w PT).

W trakcie prac nad projektem rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego prowadzonych z udziałem przedstawicieli IARP i PIIB, ta sprawa była przedmiotem dyskusji, w której przedstawiciele PIIB domagali się wprost wprowadzenia takich regulacji. Nie zostały one wprowadzone do rozporządzenia ze względu na brak podstaw prawnych, logicznych i merytorycznych do narzucania takich wymogów. Tymczasem obecnie, w rozmaitych prowadzonych szkoleniach, opracowaniach i informacjach, propaguje się takie żądania, co wprowadza w błąd niektóre organy aa-b.

Przeprowadzenie reformy prawa budowlanego w zakresie nowego podziału projektu budowlanego, która od początku była podważana przez niektóre środowiska zawodowe, jest w tej chwili torpedowane poprzez opisane działania i próbę kształtowania zwyczajowego nowego oblicza stosowania prawa budowlanego, w tym projektów podlegających zatwierdzeniu przez organy aa-b, poprzez nieuzasadnione żądania na poziomie postępowania administracyjnych.

Wobec nabrzmiałego problemu, który dotyczy przede wszystkim inwestorów, ale również w większości architektów, którzy są autorami projektów architektoniczno – budowlanych składanych do zatwierdzenia w trybie znowelizowanych przepisów prawa, KRIA zwraca się z prośbą o jednoznaczne wyjaśnienia stosowania przepisów dotyczących zamieszczania na stronie tytułowej PAB informacji o projektantach „branżowych” konstrukcji i instalacji wraz z ich podpisami, a w konsekwencji dołączania odpowiednich dokumentów potwierdzających prawo do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, jak również braku konieczności uzupełniania projektów PZT i PAB o rozwiązania techniczne, instalacyjne nie objęte wnioskiem o pozwolenie na budowę.

W trosce o prawidłowość i zgodność z logiką oraz celem procesu projektowego, w nawiązaniu do zapowiedzi dalszych prac nad rozporządzeniem, przeglądu i optymalizacji funkcjonujących w nim regulacji oraz w obliczu projektowanych zmian w zakresie elektronicznej postaci projektu budowlanego, ponownie prosimy o weryfikacje obowiązujących zapisów i dokonanie zmian w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dn. 11 września 2021 r. (Dz.U. 2021 poz. 1609) w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego.

Zdaniem Izby Architektów RP zmiany winny objąć problematyczne zagadnienia:

1. Wprowadzenia zakazu dopuszczenia wspólnej oprawy projektu zagospodarowania działki i projektu architektoniczno-budowlanego wraz z projektem technicznym. Ponownie podnosimy, że zapisy o dopuszczalności połączenia tych części projektu budowlanego w jednej oprawie jest całkowicie nieuzasadnione logicznymi przesłankami i sprzeczne, w świetle zapisów ustawy, celów jakim ma służyć projekt techniczny oraz procedury jego przekazywania na budowę. Dotychczasowy zapis, umożliwiający wspólną oprawę, wprowadza chaos dotyczący podziału projektu budowlanego na część zatwierdzaną i techniczną, nieprzeznaczoną do zatwierdzenia. Nie ma żadnego uzasadnionego celu składania wraz z projektami przeznaczonymi do zatwierdzenia dodatkowo projektu technicznego. Fundamentalnym założeniem reformy rozporządzenia było ograniczenie zakresu merytorycznego projektu oraz objętości dokumentacji projektowej - składanej do urzędu celem uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i następnie archiwizowanej. Wspólna oprawa całego projektu budowlanego stoi w sprzeczności z intencją

uchwalonych zmian. Przy okazji projektowanych zmian w rozporządzeniu, związanych z elektroniczną postacią projektu budowlanego, wprowadzono zakaz wspólnego łączenia w jednym pliku projektu technicznego z PZT i PAB. Taka regulacja jest konieczna ze względu na procedowanie projektu w postaci elektronicznej i powinna obejmować również postać papierową projektu. Zatem uzasadnionym jest wprowadzenie tych samych regulacji dla postaci papierowej i elektronicznej dokumentacji.

2. Ponownie podnosimy problem umieszczenia w projekcie architektoniczno-budowlanym analizy technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło. Obecna już praktyka stosowania zapisów rozporządzenia pokazuje, że opracowywanie tej analizy na etapie projektu architektoniczno-budowlanego jest sprzeczne ze specyfiką a nawet logiką procesu projektowego. Jest zdecydowanie wyprzedzające w stosunku do zakresu projektu PAB i nieuzasadnione względami prawnymi. Zamieszczenie w projekcie architektoniczno-budowlanym, podlegającym zatwierdzeniu ww. analizy nie wynika z zapisów ustawy prawo budowlane, ani wprost art. 6 dyrektywy 2010/31/UE. Nie ma podstaw by implementacja ww. art. dyrektywy odbywała się jako wymóg projektowy na etapie weryfikowanym przez organy aa-b, które nie posiadają żadnych kompetencji i instrumentów do sprawdzania zawartości i prawidłowości takiej analizy. Analiza jest przetworzeniem informacji, ocenianiem i obliczaniem danych, które są dostępne dopiero na etapie rozwiązań zawartych w projekcie technicznym. Wprowadzenie takiego wymogu do proj. arch.-bud. jest niespójne z całym procesem projektowym i uchwalonym podziałem projektu budowlanego. Najbardziej odpowiednim miejscem dla zamieszczenia ww. analizy jest projekt techniczny.
3. Analogicznie do pkt 2 postulujemy przeniesienie do projektu technicznego (z alternatywnym wariantem braku konieczność jej wykonania) lub całkowitą likwidację analizy technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej. Przedmiotowa analiza pojawiła się w rozporządzeniu dopiero z chwilą jego opublikowania (nie podano przy jej wprowadzeniu żadnego uzasadnienia, propozycja tego przepisu nie pojawiła się na żadnym etapie konsultacji), przepisy nie określają wzoru czy formy przedstawienia ww. analizy ani jednoznacznie nie przesadzają, kto jest uprawniony do jej wykonania. Brak jest też spójności pomiędzy ww. przepisami a regulacjami zawartymi w zmianach do rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie wprowadzonych w § 135 ust. 7–10, gdzie po pierwsze jest mowa **nie o analizie** a tylko o **opinii** dot. możliwości realizacji z technicznego punktu widzenia... oraz o porównaniu początkowych kosztów instalacji urządzenia..., a po drugie opinia i porównanie kosztów zgodnie z § 135 ust. 9 odnosi się do wykorzystania urządzeń regulujących temperaturę tylko „oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach”, tymczasem w ww. przepisie rozporządzenia, konieczność wykonania analizy odnosi się również dla wariantu stosowania regulacji temperatury „w całej strefie ogrzewanej” (dla której brak jest wymogu sporządzania opinii i porównywania kosztów). Wymóg opracowania i zamieszczenia tej analizy **nie powinien obowiązywać** w przypadku, gdy w projekcie, w wyniku założeń i decyzji inwestora, zostaną zastosowane urządzenia, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej. W sytuacji założenia spełnienia wymogu § 135 ust. 7 WT

od razu, poprzez wybór inwestora, opracowywanie takiej analizy jest pozbawione sensu. Stosowanie urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach, jest od dawna standardem niemal we wszystkich projektowanych i realizowanych instalacjach ogrzewczych.

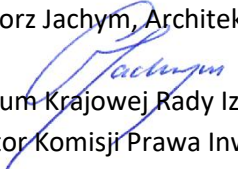
W związku z pojawiającymi się nieustannie rozbieżnymi stanowiskami i zapatrywaniami na zakres projektu budowlanego, prezentowanymi przez IARP i PIIB, postulujemy też rozważenie a nawet podjęcie próby wyraźniejszego rozdzielenia i sprecyzowania zakresów części opisowych dla projektów obiektów kubaturowych i infrastrukturalnych. Odmienne regulacje zoptymalizowane do zakresu rozwiązań projektowych i technicznych dla tych zagadnień z pewnością pozwoliłyby na wyeliminowanie, lub znaczące ograniczenie błędnych interpretacji przepisów prawa, które próbują ujednoczyć rozumienie wymagań dla dokumentacji obiektu kubaturowego i liniowego.

Z wyrazami szacunku,

Małgorzata Pilinkiewicz, Architekt IARP

Prezes Krajowej Rady Izby Architektów RP

Grzegorz Jachym, Architekt IARP

Członek Prezydium Krajowej Rady Izby Architektów RP
Koordynator Komisji Prawa Inwestycyjnego